

РЕШЕНИЕ

№ 7781

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9920** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „И.Л.П“ ЕООД, чрез адв. Ч., срещу решение № 4164 от 11.09.2023г., постановено по НАХД № 5060 по описа за 2023 г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 7-ми състав. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-2200564/02.02.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на „И.Л.П“ ЕООД на основание чл. 416, ал.5 от КТ във вр. с чл. 414, ал.3 от КТ за нарушение по чл. 63, ал. 1 от КТ във вр. 53, ал.2 от ЗАНН на „И.Л.П“ ЕООД е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева.

Касаторът посочва, че в трудов договор № 6 от 18.07.2022г., подписан от служителя, е посочено, че му е връчен екземпляр от договора, длъжностна характеристика и уведомление по чл. 62, ал.3 от КТ преди постъпване на работа. В деня на постъпване на работа на служителя били връчени посочените документи с изключение на уведомлението по чл. 62, ал.3 от КТ. Същият ден работодателят регистрирал трудовия договор в НАП, като представил на работника потвърждаващото уведомление за подадено удостоверение по чл. 62, ал.3 от КТ, но служителят отказал с мотив, че удостоверението не било заверено. Това обстоятелство можело да бъде доказано от

свидетели, които обаче не били допуснати от съда при разглеждане на делото. Твърди се, че работодателят нямал право да не допуска работника до работното му място поради отказ на работника да подпише съответния документ, тъй като това водело до имуществена санкция. Посочва, че не следва да се санкционира работодателят за поведението на трето лице. В КТ липсвала процедура при отказ на работника да подпише или приеме съответния документ. Моли за отмяна на съдебното решение и връщане на делото за ново разглеждане. Претендира разноски.

Ответникът по касация - Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], редовно призован, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото то е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: в ДИТ-С. постъпил сигнал с вх. № 22105389/05.10.2022 г. от И. В. Д. за некоректно поведение на работодателя му - „И.Л.П.“ ЕООД. Наред с другото Д. твърди, че не му бил предоставен екземпляр от трудовия договор, който при това не бил подписан от работодателя. За доказателство се представя копие от трудов договор № 6/18.07.2022 г., в който е налице подпис от Д., но не и от работодателя. По сигнала била извършена проверка на „И.Л.П.“ ЕООД от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], в лицето на свидетелите Д. Т., Г. Б. и Х. П.. При проверката било установено, че между „И.Л.П.“ ЕООД, в качеството на работодател, от една страна, и И. В. Д., в качеството на служител, от друга страна, бил сключен трудов договор № 6/18.07.2022 г, по силата на който Д. следвало да полага труд за дружеството като „шофьор“. Трудовият договор бил подписан от Д., като в него било уточнено, че същият следва да започне работа на 20.07.2022 г. При проверката била представена и длъжностна характеристика, подписана и връчена срещу подпис на Д. на 18.07.2022 г. Представят се служебна бележка № 4/20.07.2022 г. за начален инструктаж, в която липсва подписа на И. Д.. Представя се и протокол от 20.07.2022 г. за изпит за проверка на знанията на И. Д. за длъжността, който също не е подписан от последния. В писмени обяснения от 02.11.2022 г. пълномощник на дружеството твърди, че Д. отказал да подпише книгата за инструктаж при постъпване на работа, както и дневника за трудовите книжки. Трудовият договор бил регистриран в информационната система на НАП, видно от справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 22388223332309/18.07.2022 г. В справката липсва подпис от страна на Д., че същата му е била връчена. Трудовият договор бил прекратен на основание чл. 71, ал. 1 от КТ със заповед № 2/08.09.2022 г. като прекратяването било регистрирано в НАП съгласно справка за приети и

отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 22388223423231/ 09.09.2022 г. Резултатите от проверката били обективирани в протокол за извършена проверка № ПР2234526/21.11.2022 г.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че работодателят „И.Л.П.“ ЕООД не е връчил на служителя И. Д. справка за извършено уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, поради което актосъставителят и административнонаказващият орган правилно са приели, че дружеството е извършило посоченото в наказателното постановление нарушение по чл. 63, ал. 1 от КТ.

Настоящата инстанция намира, че установяването на административното нарушение и налагането на административното наказание са осъществени от компетентните контролни органи на основание чл. 416, ал. 1 и ал. 5 във връзка с чл. 399, ал. 1 от КТ. Съгласно чл. 21, ал. 2 и ал. 4 от Устройствения правилник на ИА ГИТ, правомощия на инспектор имат всички служители, назначени на длъжностите инспектор, вкл. и ръководителите на административни звена в специализираната администрация, като служителите в териториалните дирекции „Инспекция по труда“ имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Видно от приложената по делото Заповед № ЧР - 1744/20.12.2022г. на изп. директор на ИА ГИТ, И. Х. Й. е изпълняващ длъжността Директор дирекция Инспекция по труда със седалище С. към ИА ГИТ. Именно тя е издала оспорваното НП за нарушение на трудовото законодателство, констатирано на територията на [населено място].

Не са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. Разпоредбите на чл. 42, т. 3 и 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, са спазени.

Безспорно са установени нарушителят и извършеното от него нарушение, посочени са обстоятелствата, при които е извършено деянието, както и доказателствата, които го потвърждават.

Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ „работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение“. По смисъла на чл. 63, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ в приложимата редакция, работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от вписването на началото на трудовото правоотношение по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. В конкретния случай се доказва наличието на сключен трудов договор между жалбоподателя „И.Л.П.“ ЕООД и И. Д., подаване на уведомление по чл.62, ал.3 КТ, постъпване на работа на 20.07.2022г. на служителя и липса на подписа му върху екземпляр от „завереното“ от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ. Правилно съставът на СРС е приел, че анализът на ангажираните по делото доказателства води до тези фактически установявания, които субсумират състава на нарушение по чл. 63, ал. 1 от КТ.

Съгласно разпоредбата чл.4, ал.3 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от кодекса на труда (Наредбата) работодателят е длъжен да връчи на служителя преди постъпването му на работа копие на хартиен носител от завереното уведомление. Във второто изречение на разпоредбата е направено уточнението, че връчването се удостоверява с

подписа на работника или служителя срещу името му в справката за заверените уведомления. Безспорно в случая подпис на служителя липсва. По делото не е установено работодателят да е представил на служителя екземпляр от вписаното уведомление, но служителят да е отказал да го подпише. Информация в тази посока не се съдържа дори и в сведенията на Р. П., представител на жалбоподателя, които са дадени на органите на Дирекция „Инспекция по труда“ - С.. Наложена санкция е определена в съответствие с тежестта на нарушението и гарантиране на превенцията при бъдещи подобни случаи.

За пълнота, неоснователно е възражението на касатора, че той е задължен да допусне служителя на работа, ако последният не желае да му бъде връчен екземпляр завереното уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, тъй като за постъпването на работа имало определен срок и неспазването му било скрепено с „имуществена санкция“. Срокът за постъпване на работа е 7-дневен, ако страните не са уговорили друг, и започва да тече именно от момента на връчване на документите по чл. 63, ал.1 от КТ, сред които е и уведомлението.

Не на последно място, неоснователно се явява и възражението, че оспорваното решение е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като съдът не допуснал до изслушване свидетеля на касатора, който да докаже връчването и отказа на служителя за получи вписаното уведомление. С Разпореждане № 5335/28.04.2023г., с което съставът на СРС е насрочил разглеждане на делото в открито съдебно заседание, е допуснал до изслушване един свидетел от страна на жалбоподателя, като изрично е посочено изслушването му да бъде осигурено в първото заседание. Свидетелят не е доведен от жалбоподателя без да са посочени уважителни причини за това, а в съдебно заседание процесуалният представител уточнява, че свидетелят цели да докаже фактически обстоятелства относно напускане на И. Д. и причините за подаване на невярна жалба, тоест обстоятелства които се явяват ирелевантни за спора. Поради това съдът основателно е оставил без уважение искането за изслушване на свидетеля и не е налице нарушение на процесуалните правила.

Предвид изложеното, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а обжалваното съдебно решение - оставено в сила като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4164 от 11.09.2023г., постановено по НАХД № 5060 по описа за 2023 г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 7-ми състав.

ОСЪЖДА „И.Л.П“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. П. П., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.